

2. Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, αντίφαση προς τις αποφάσεις που εκδόθηκαν στις υποθέσεις T-332/06 και C-149/09 P, και σοβαρή παραμόρφωση του σημείου b του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε με την προσφυγή της η Alcoa, σχετικά με το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι δεν ήταν αναγκαία η πραγματοποίηση οικονομικής αναλύσεως για να αποδειχθεί ότι το μέτρο προσπόριζε στην αναιρεσείουσα ένα οικονομικό πλεονέκτημα. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη καθόσον (i) αντιφάσκει προς τις προηγούμενες αποφάσεις που έχουν εκδοθεί επί του αυτού ζητήματος (T-332/06 και C-194/09 P)· (ii) κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, συγχέει δύο κριτήρια, τα οποία πρέπει αμφότερα να πληρούνται οπωσδήποτε για να υπάρχει ενίσχυση, συνάγοντας την ύπαρξη πλεονεκτήματος υπέρ της Alcoa από την απλή διαπίστωση του κρατικού χαρακτήρα των χρησιμοποιούμενων πόρων· (iii) στερείται προσήκουσας αιτιολογίας, καθόσον δεν επισήμανε ότι η Επιτροπή είχε εσφαλμένα τεκμαρθεί ότι το μέτρο προσπόριζε ένα πλεονέκτημα στην Alcoa και συνεπώς δεν πραγματοποίησε προς τούτο προσήκουσα οικονομική ανάλυση για να εκτιμήσει την αξία, σε περίπτωση που όντως υφίστατο, του πλεονεκτήματος αυτού.
3. Δικονομική πλημμέλεια οφειλόμενη στην αλλοίωση και στην παραμόρφωση του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Alcoa με την προσφυγή της και, συνεπώς, παράλειψη αποφάνσεως και μη προσήκουσα αιτιολογία εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου. Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, εσφαλμένα, επί ενός ζητήματος που η Alcoa δεν είχε προβάλει με την προσφυγή της, ενώ παρέλειψε απολύτως να αποφανθεί επί του ουσιώδους ζητήματος που είχε προβάλει με την εν λόγω προσφυγή, ήτοι ότι, ακόμη και στην περίπτωση που αποδεικνυόταν η ύπαρξη ενός οικονομικού πλεονεκτήματος, η μέθοδος που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για να εκτιμήσει την αξία του πλεονεκτήματος αυτού ήταν εσφαλμένη και οδήγησε σε υπερεκτίμηση του ποσού της ενισχύσεως που πρέπει να ανακτηθεί.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2014 η Portovesme srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 16 Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση T-291/11, Portovesme Srl κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-606/14 P)

(2015/C 089/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Portovesme srl (εκπρόσωποι: G. Dore, M. Liberati, A. Vinci, F. Ciulli, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και, συνακόλουθα, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, δεχόμενο τα πρωτοδίκως προβληθέντα αιτήματά της (πλην του μέρους της φράσης: «ή εν μέρει, στο μέτρο που θα κριθεί εύλογο» του πρώτου σημείου των αιτημάτων της),
- επικουρικώς, να δεχθεί την παρούσα αίτηση αναρέσεως και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να αποφανθεί αυτό επί της προσφυγής, λαμβάνοντας υπόψη και τους νομικούς ισχυρισμούς που θα προβληθούν στον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει επτά λόγους αναιρέσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προβάλλοντας εσφαλμένη εκτίμηση της αρχής της εύλογης διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, όσον αφορά το τμήμα της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως που προβλέπει την ανάκτηση της καταβληθείσας ενισχύσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη και πρέπει να αναιρεθεί λόγω ελλείψεως αιτιολογήσεως, εφόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παραβίαζε τις αρχές της επιμέλειας και της αμεροληψίας στη δράση της διοίκησης.
3. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του άρθρου 19 ΣΕΕ, στο τμήμα της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης στο οποίο ερμηνεύει την εθνική ρύθμιση με τρόπο αντίθετο προς τη γραμματική διατύπωσή της, υπερβαίνοντας σαφώς τα όρια της αρμοδιότητάς του.
4. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προβάλλοντας εσφαλμένη εκτίμηση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, ως προς την άνιση μεταχείριση που προβλήθηκε σε σχέση με άλλον επιχειρηματία (Alcoa-Alumix) όσον αφορά ανάλογο μέτρο ενισχύσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, καθόσον η κρατική ενίσχυση έπρεπε να εξεταστεί ως υφιστάμενη ενίσχυση.
5. Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον, σε αντίθεση με την άποψη του Δικαστηρίου, το προσβαλλόμενο μέτρο δεν συνιστά αδικαιολόγητο πλεονέκτημα, ούτε επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.
6. Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εκτιμήσει ή εκτίμησε ανεπαρκώς ή εσφαλμένα την αιτίαση που αντλείται από τον επιλεκτικό χαρακτήρα του μέτρου.
7. Με τον έβδομο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέβη το άρθρο 174 ΣΛΕΕ και το άρθρο 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι το αντισταθμιστικό μέτρο, αφενός, είναι συμβατό με την πολιτική κοινωνικής συνοχής για τις νησιωτικές περιοχές χωρίς υποδομές και, αφετέρου, είναι σύμφωνο με τις εξαιρέσεις του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) στις 23 Δεκεμβρίου 2014 — Elena Delia Pondiche κατά Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Υπόθεση C-608/14)

(2015/C 089/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Sibiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Elena Delia Pondiche

Καθών: Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării